

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੇਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ - ਇਕੀਹਵਾਂ ਨੰਬਰ

Jeff Pippenger

2025-12-31

ਇੱਕੀਵਾਂ ਅੰਕ

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:11.

22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਹੁਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਹੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ। ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ 1290 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਐਸੀ ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸਮੇਂ" ਦੇ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। 1290 ਇੱਕ ਐਸੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1260 ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ 508 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ।

ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ "ਸਮੇਂ" ਦੇ ਤੱਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਅੱਗੇ ਰਸਤਾ ਛੱਡਣ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਝ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੇ ਦੋ ਦੌਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਇਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਬੁਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਵੱਲ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1260 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1260 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ। ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ 538 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਨੂੰ। ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਉਸ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਆਇਆ ਸੀ।

ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਵਿਛੋੜਾ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਹ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਸਧਾਰਣ ਤੁਲਨਾ ਰਾਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤੀਹ-ਸਾਲਾ ਭਿੰਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਅਰਸਾ ਪਹਿਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਸਨ, ਜੋ ਅਹਿਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਥ ਕੀਤਾ। ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵੰਡ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਫਿਰਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਸਫ਼ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ 215 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਫਿਰਐਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ 215 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਾੜਾ ਫਿਰਐਨ ਸੀ।

ਉਹ ਵੰਡ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਮੂਸਾ, ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਇੱਕ ਅਲਫ਼ਾ-ਚੰਗੇ ਫਿਰਐਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ-ਮੰਦੇ ਫਿਰਐਨ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 430 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਦੇਹਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਤਪੱਤੀ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦੀਆਂ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਸੇਥ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਜੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਥ ਤੋਂ ਨੂਹ ਤੱਕ ਅੱਠ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੇਥ ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਦੇਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਠ-ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੰਸ਼ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੂਹ ਹੈ। ਨੂਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਖਤਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਾਚਾਵਾਂ ਸਦਾ ਇਕੱਠੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਤਪਤਿ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੂਹ ਦੇ ਜਲ-ਪੂਲਯ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥਿਤ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਓਥੇ ਉਹ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਸ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਅੱਠ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੂਹ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂਹਿਕ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮਿਕ ਵਾਚਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਜੇਤ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਨ।

ਅਤੇ ਏਬਰ ਚੌਤੀ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੇਲੇਗ ਜਨਮਿਆ। ਅਤੇ ਏਬਰ ਪੇਲੇਗ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਜੰਮੇ। ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਰਊ ਜਨਮਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 11:16-19.

ਏਬਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਹਿਬਰੂ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਦਸ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿਬਰੂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਇਸੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਏਬਰ ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਹਿਬਰੂ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਏਬਰ ਦਾ ਅਰਥ "ਪਾਰ ਲੰਘਣਾ" ਜਾਂ "ਉਹ ਜੋ ਪਾਰ ਲੰਘਦਾ ਹੈ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ "ਹਿਬਰੂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਪਾਰ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। "ਪੇਲੇਗ" ਦਾ ਅਰਥ "ਵੰਡ" ਜਾਂ "ਵਿਖੰਡਨ" ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪੱਤੀ 10:25 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਲੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਧਰਤੀ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਏਬਰ ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨੂਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੜੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ 430 ਸਾਲ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅੱਠ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੈ। ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਚਾਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ।

ਉਸ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਪੇਲੇਗ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੂਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਇਬਲਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੇਲੇਗ ਪੰਜਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਏਬਰ ਇਬਰਾਨੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਬਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਪਾਰ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਕੁਆਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੇਵੇਂ ਵਰਗ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਏਬਰ, ਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾ ਇਬਰਾਨੀ, ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਚਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਦ ਇਸ ਨੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸਮਰਥਾ-ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਏਬਰ ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪੇਲੇਗ ਦੀ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਪਰਖ ਦੇ ਅਵਸਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਏਬਰ ਪੇਲੇਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 430 ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੇਲੇਗ 30 ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਵਾਚੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਏਬਰ ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਬਰਾਮ, ਜਿਵੇਂ ਏਬਰ ਅਤੇ ਪੇਲੇਗ, ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਜੋੜ, ਏਬਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪੇਲੇਗ ਦੀ ਜੋੜ ਹੈ। ਏਬਰ ਨੇ 400 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪੇਲੇਗ ਨੇ 430 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਪੇਲੇਗ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 400 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜੋੜ ਦਾ ਵੀ; ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੇਲੇਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ "ਪੇਲੇਗ," ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਰਵਾਈ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵੱਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਸ਼ੇਮ ਤੋਂ ਪੇਲੇਗ ਤੱਕ ਪੰਜ ਵੰਸ਼ਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਊ ਤੋਂ ਅਬਰਾਮ ਤੱਕ ਵੀ ਪੰਜ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਕਲੋਸ਼ ਦੇਣਗੇ। ਉਤਪੱਤੀ 15:13.

ਹੁਣ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਅਤੇ ਵੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ," ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬਾਰੇ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ, "ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ," ਜੋ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਾਚਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜੋ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਈ, ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਨਿਰਾਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵਿਰਾਸਤ ਸ਼ਰੀਅਤ ਤੋਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਖ਼ਸ਼ੀ। ਗਲਾਤੀਆਂ 3:16-18.

ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਲੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਲੂਕਾ 3:23।

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰਐਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਫਿਰਐਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਫਿਰਐਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫਿਰਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 41:46।

ਨਬੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ।

ਹੁਣ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੰਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਤੇਰਾਂ ਸਿੱਧੇ ਉਲੇਖ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ,

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬਾਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਦਾਊਦ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਹੇਬਰੇਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਤੇਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। 2 ਸਮੂਏਲ 5:4, 5.

ਦਾਊਦ ਦਾ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਦੀ ਇਹ ਅਵਧੀ ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ 430 ਸਾਲਾਂ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ (ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਅਤੇ 33 ਸਾਲ)। ਦਾਊਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਭੇਦ ਵੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਈਬਲੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਤੇ ਤੇਤੀ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਮੂਏਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 7.5 ਅਤੇ 33 ਮਿਲ ਕੇ 40 ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਇੱਥੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿਚੱਛਾਦਨ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਸਨ; ਹੇਬਰੇਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਤੇਤੀਹ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। 1 Kings 2:11

22 ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਾਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ; ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਚੇ ਦਾ ਹਫ਼ਤਾ ਵੀ 1260 ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਮਾਨ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦਾ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਿਤ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨਬੀ, ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤਵਾਨ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਜੋ ਨਬੀ, ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਹੈ—ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨਬੀ, ਯੂਸੁਫ਼ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਰਾਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਤਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਉਤਸਵ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਜਿੱਤਵਾਨ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਨਬੀ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਦਿਵਯ ਪੁਰਖ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ-ਸਬਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮੂਰਤੀ-ਸਬਤ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਬਤ ਤੋਂ ਚੁਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾ ਅੱਗੇ, ਮਨੁੱਖ-ਨਿਰਮਿਤ ਹੁਕਮ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਦੂਰ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਲਿਵਰੀ ਚੁਰਾ ਲਈ ਹੈ।” Review and Herald, March 8, 1898.

ਅੰਕ ਚਾਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਚਾਲੀ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਚਾਲੀ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਗਿਣਤੀ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਾਰ ਸੌ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨਾਲ ਵੀ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ

ਅਕਸਰ "ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ "ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀ" ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ "ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਵਿਨਾਸ਼" ਦਾ ਵੀ।

ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਨਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦਾ ਅੰਤ ਚਾਰ ਉਸਮਾਨੀ ਸਲਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਚਾਰ ਅਵਧੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਘਟਿਤ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਢਾਹੇ ਗਏ। ਇਕੱਠਿਆਂ ਇਹ ਦੋ ਰੇਖਾਵਾਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਤੀਵਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਯੁੱਧ ਆਖਰੀ ਨਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਸਲਤਾਨ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਸਰਵੋਚ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 330 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ 330 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਡਿਗਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਵੀ 330 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਦੋਹਾਂ ਰੋਮਾਂ ਨੇ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਕਲੀਸਿਆ-ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਰਾਜ-ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ, ਜੋ ਇਫ਼ਸੁਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ 42 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ 1798 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ," ਇਸ ਲਈ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੀਖਾਇਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹਨਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅਗਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਝਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਹ ਲੜੀ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਾਪਾਈ ਪੀੜ੍ਹਾ ਦੇ ਦੌਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੜੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ, ਦੂਜੀ ਲੜੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਸਲਤਾਨ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਲੜੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ। "ਚਾਰ" ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਚੇਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ ਖੁਆਤੀਰਾ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਜ਼ਬੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਆਤੀਰਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ 538 ਵਿੱਚ, ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਔਰਲੀਅਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ 1798 ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਬੁਆਤੀਰਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਾਪਾਈ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਇਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਚਾਰ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ, ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੋ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬੁਆਤੀਰਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਗਾਮੁਸ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁਆਤੀਰਾ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ 321 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਇਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਮੇਮਨੋ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁਆਤੀਰਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿੰਗਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਨਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਨਾਸ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਜਗਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੋਗਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ “ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਕਿਹਾ।

ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਤਾਂ “ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ, ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ—ਅਰਥਾਤ ਸਰਪ—ਦੀ ਮੂਰਤ। ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਚਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਉਲਲੇਖ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਸ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਮੱਤੀ 3:7।

ਜੇ “ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ” ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਸਦੂਕੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਪਾਧੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਪਾਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ “ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼” ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਦੀਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਤੇਬਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ,

ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼: ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੰਥਾਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਕਰੋ।

ਅਤੇ ਉਸੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉੱਤੇ ਚਮੜੇ ਦਾ ਪਟਕਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭੋਜਨ ਟਿੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਸ਼ਹਿਦ ਸੀ।

ਤਦ ਯਹੂਸ਼ਲਮ, ਸਾਰਾ ਯਹੂਦੀਆ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ

ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸੌਂਪਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਸ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?” ਮੱਤੀ 3:2-7।

ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ “ਸੌਂਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸੇ ਨਬੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਨਬੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੇ ਅਸੀਂ “ਪੱਤਿਆਂ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ “ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਅਵੇ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਵਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਵਸਤੂ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਵਸਤੂ, ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨੰਗੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਹਨ, ਜੋ ਮੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ “ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ” ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਜਾਣਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੋਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਖਾਲੀ ਪੱਤੇ ਹੀ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਸਤੂ ਉਸ ਦੀ ਹਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਰੁੱਖ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਲ, ਡਾਲੀ, ਬੀਜ, ਮਿੱਟੀ, ਪਾਣੀ, ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪੱਤੇ—ਇਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ “ਰੁੱਖ” ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਰੁੱਖ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਭੋਜਨ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਨਾ, ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ; ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੋਜਨ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜੋ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਜੋ ਭੋਜਨ ਖਾਧਾ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਜੋ ਲਾਉਦੀਕੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਵੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸੱਦੂਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਯੂਹੰਨਾ ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਕਮਰਪੱਟੀ ਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਪੱਟਾ-ਜੋੜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਹਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਕੋਲ ਜੁਏ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਟਿੱਡੀਆਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਟਿੱਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ।

ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨਾ ਰੱਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਧਨੀਆ ਦੇ ਬੀਜ ਵਰਗਾ, ਚਿੱਟਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਦ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਬਣੇ ਪਤਲੇ ਕੇਕਾਂ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਕੁਚ 16:31.

ਮੰਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਦ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਬੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਵਾਦ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਿੱਡੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਠ ਦੀ ਖਾਲ ਦੀ ਪੇਟੀ ਅਤੇ ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ

ਹੈ। ਟਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਉਠ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸ਼ਹਿਦ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਦ ਯੋਨਾਥਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਵੇਂ ਚਮਕ ਉਠੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਦ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ਹੈ। 1 ਸਮੁਏਲ 14:29.

ਯੂਹੰਨਾ ਕੇਵਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਲੀਆਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਯੂਹੰਨੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ, ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲੀ ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਧਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸ਼ਹਿਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਖਮੀਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਧਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਕਮਰਬੰਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਯੰਤਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਉਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਯੂਹੰਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀਲੇ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ।

"ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਯੂਹੰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਖਾਵੇ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਜੇਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨੇ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣ ਪਾਏ; ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਕਦੇ ਵੀ ਐਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚਮਕੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਚਮਕੇਗੀ, ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਹੁੰਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਛਾਇਆਮਈ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪ ਵੀ ਉੱਧਾਰਕ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।" The Desire of Ages, 220.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹਿੰਜ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੋੜ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਭਿਵੈਕਤੀ ਉਸ ਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਥਾਬਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਨੌਕਾ-ਪਾਰ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਚਲਹਿਤ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ "ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ" ਕਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਵੰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ 9/11 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਓ?

ਇਸ ਲਈ ਤੇਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਲਿਆਓ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਸੰਤਾਨ ਖੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕੁਹਾੜੀ ਵੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ-ਫਿਰਾਵੇ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਢੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦੀ ਸੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਖਲਿਹਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਣਕ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਭੁੱਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਣਬੁੱਝ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ।

ਤਦ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਤੋਂ ਯਰਦਨ ਕੋਲ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਉਸ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਮੱਤੀ 3:7-13.

ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਤੋਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕਰਪਨੀ-ਕੁੰਡੀ ਅਤੇ ਬੇਬਾਬਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੋੜ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਤਦ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਕੰਮ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਢਿੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵੇਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਨਾਸ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਬਿਆਬਾਨ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਸਤੂ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਾਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ? ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਏਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਉੱਤੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਤਿਸ਼ਬੀ ਏਲੀਆਹ ਹੈ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 1:7, 8.

ਜੇ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ, ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, “ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ?” ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ, “ਉਹ ਰੋਆਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉੱਤੇ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ।” ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹਨ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਪ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਜਦੀ ਕੁਹਾੜੀ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੱਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ “ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ।

ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਚੰਗਾ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਖੇਟਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਖੇਟਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਰੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਮਨੁੱਖ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤ ਬਚਨ ਮਨੁੱਖ ਬੋਲਣਗੇ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਤੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਤੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 12:33-37.

ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਰਸ ਦੀ "ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ" ਹਾਂ ਜਾਂ "ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ।" ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਗ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ, ਜਿਵੇਂ ਯੂੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ, ਆਪਣਾ ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੁਰੇ ਦਿਲ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਤਦ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਗੁਰੂ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।" ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਨਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯੂਨਾਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਨੀਨਵੇਹ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਥੇ ਯੂਨਾਹ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਦੀ ਰਾਣੀ ਵੀ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਥੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।" ਮੱਤੀ 12:38-42।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼। ਯਿਸੂ ਸੰਦਰਭ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਆਂ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ, ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਬਤ ਹਨ। ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ। "ਯੂਨਾਹ" ਦਾ ਅਰਥ "ਕਬੂਤਰ" ਹੈ। ਯੂਨਾਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਤਾ, ਦਾਨੀਏਲ, ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੱਠਵਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਯੂਨਾਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਮੱਛੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਗਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਜੀ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਬਲਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਲਾਜ਼ਰ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਾਮਾਤ ਸੀ। ਯਹੂਦੀ ਯੂਨਾਹ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ ਜਿੰਨਾ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ 9/11 ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯੂਨਾਹ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੂਰ, ਜੋ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪਹੁੰਚਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਭਾਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੇਹ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਤੰਭਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅੱਜ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਖੁੱਲਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਸੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ, ਅਨੰਤ ਸੱਚਾਈ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਉਸ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ

ਹਰ ਇਕ ਜੋਤ ਦੀ ਕਿਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਪਵਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਦ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਲਈ ਖੋਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦਾ ਕੁਝ ਆਭਾਸ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਗਲਤ ਅਰਥ ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਕਦਰ ਰਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਖਤਰਨਾਕ ਭੁੱਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਹਰੇਕ ਬਿੰਦੂ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, 'ਇਹ ਰਹੀ ਸੱਚਾਈ; 'ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਾਈ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।' ਪਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਆਈਆਂ, 'ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਦੌੜ ਪਏ।' (ਵੇਖੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:21.)"

"ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਅਗਵਾਈਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤਿ ਅਦਭੁੱਤ ਸਨ। ਬਿੰਦੂ ਪਿੱਛੋਂ ਬਿੰਦੂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ—'ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ।' ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਬਚਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਭਟਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥਾਂਮ ਸਕੇ। ਜੇ ਬਚਨ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਪਚਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਜੀਵੰਤ ਮਾਰਗ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੱਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਝ ਗਈ ਹੈ।" Selected Messages, book 2, 103, 104.